

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

80 Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, vt non confundar.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

illius sanctitatem, & efficacitatem nouerunt. Sed fortasse simplicior ille sensus non alienus sit, vt Propheta velit timentes Deum ad se conuersti, id est, adiungi ad suam amicitiam, ad suam consuetudinem, ad suas partes. Nam, vt iniquos semper repellit (Vide psalmum centesimum. Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam, &c.) ita iustos aduocat. Oculi mei ad fideles terræ, vt sedeant mecum. Ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat.

So Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, vt non confundar.

Hic præcipuus est fructus siue studiosæ meditationis, siue nunquam interruptae exercitationis, seu perpetuarum deliciarum mandatorum Dei, vt scilicet fiat cor nostrum immaculatum. Qua de re S. Basilii in Regulis suis disputatis id verissimè docet, illud agendum assiduè, vt exeria Dei perpetua, ac purissima recordatione impressam in animis nostris piam deo notionem, veluti indelebile quoddam signum circumferamus. Siquidem hæc est ratio, per quam erga Deum acquiri caritas consuevit: quæ simul cum ad conficienda ipsa Dei mandata nos excitet, tum vicissim quoque ab iisdem ipsa ad perpetuitatem stabili

**S. Basili. c.
5.
Ex memo-
ria Dei
cordis pu-
ritas.**

IN PSAL. CXVIII.

449

stabilis conseruetur. Quid ita esse docet
 Dominus ipse, qui quidē modo dicit. Si di-
 ligitis me, mandata mea seruare: modo
 10. 14. 66
 verò. Si præcepta mea seruaueritis man-
 bitis in dilectione mea. Vides ergo & ca-
 ritatem esse principium, & virtutem ad
 Dei præcepta seruanda, & vicissim obe-
 dientiam mandatorum ipsam caritatem,
 & dilectionem Dei augere, atque statue-
 te. Sed hæc omnia à cordis custodia, & plu-
 ritate exordienda sunt. Scriptum quippe
 est. Omni custodia custodi cor tuum. Ne-
 que patiendum (addit Basilius) ut assidua
 de Deo cogitatio ex animis nostris elab-
 tur; neve eorum, quæ mirabiliter ab eo
 facta sunt, memoria contaminetur per
 furiles, ac vanas cogitationes: sed potius
 contra, illud agendum assiduè, quod mo-
 do dicebamus, ut ex perpetua, ac purissi-
 ma recordatione impressam in animis
 nostris, piam de Deo cogitationem velut
 indeleibile aliquod signum circumfera-
 mus. Quid de perpetua Dei memoria ad
 purgandum cor docet Basilius, id ipsum
 tradit S. Dionysius nominatim ad inanem *De Eccl.*
 gloriā expurgandam, de assiduo quasi *Hier. c. 4.*
 contuitu, per quem diuinæ virtutis incor-
 ruptum, ac præclarè expressum sigillum
 praestanti imitatione formetur in anima:
 & affert aptissimam similitudinem Picto-
 ris, qui si fixa acie, collectisque in unum
 viribus in exemplum intendat, quam si-
 milli-

15.

Prov. 4.

par. 3.

450 MEDITATIONES

millimam imaginem exprimet. Vide locum. Cassianus de custodia, & puritate cordis non semel differit: & scopum religiosi hominis cordis puritatem esse statuit, sicut finem vitam eternam.

*Col. I.
De penit.
Hom. 8.*

Sanctus vero Chrysostomus explicans illud. Iam moechatus est in corde suo. Corde, inquit, corrupto, quæ deinceps virilitas in reliquo corpore? Quæ madmodum enim in plantis, & lignis si quando cor exesum videmus, reliquam de cetero repudiamus partem; sic & in homine cum id perierit, in cassum est inde reliqui corporis sanitatis. Auriga perit, fractus, deiectus est: frustra in posterum equi currunt. Nimur autem auriga cor est: in ipso vita sita est. Ei, ut ait idem Sanctus, præcipue credita est animi fortitudo; quæ corde integro expugnari nequit. Merito itaque, ne diutius in re adeo à Scripturis, & sanctis Patribus decantata immoremur, cordis immaculatam puritatem Propheta super omnia à Deo petit.

*Hom. in
Iul.*

*Quam fa-
cile cor
macule-
tur.
Terem. 9.*

Secundò, id instanter orat, quia facile pro loco exilij huic, & sui qualitate maculas contrahit. Quid enim sordium, si non mors, per fenestras sensuum toties ingrediatur, experitur omnis, qui suam conscientiam non perfunctoriè excutit. Quid ex cogitationibus? Quid ex desideriis? Quid ex mundi huius puluere? Quid ex atramento? Quid ex spinis, quibus mens

pun-

IN PSAL. CXVIII. 47

pungitur, & suffocatur? Bone Deus, &
benignissime inspector, qui nosti figmenta
tum nostrum, & recordaris quia puluis su-
mus, ablue cor nostrum imbre lachryma-
rum: & tegimento protectionis uestra à tot
inquinamentis præserua misericorditer,
tuere clementer. Ideò enim & tam multa
præsidia ad cordis ablutionem, & purita-
tem nobis contulisti: vt & verba tua, & gando.
Gen. 3.

Remedia
cordi puri-
gando.

Tertiò cum tam procluè sit, vt cor ma-
culas cōtrahat, id exitiosissimum est, quod culato nisi
ipso commaculato nihil puri, aut immacu- restat pu-
lati, sani ve remaneat in nobis: vt, qui rum.
cordis munditiam, & custodiā negligit,
nihil se purum, aut sanctum habere, nisi se-
ducat se, possit vllatenus gloriari. Ex quo
patet quam meritò oret quilibet spiritua-
lis. Fiat cor meum immaculatum.

Quartò, qui lex illa, quam misericordi-
ter polliceris, Deus noster, te in visceribus Lex Dei
nostris clementissimè daturum, & cordi- non scri-
bus superscripturum: per quam in dilec- bitur nisi
tione tua voluntati tue in omnibus obse- in corde
quentes simus, in corde maculato, atrisque puro.
coloribus infuscato describi non potest:
sed necesse est veluti in munda, læuique,
aque explicata charta, maculæ, ac rugæ

OIR.

Jerem. 31.

152 MEDITATIONES

452 MEDIATIONE
omnis experie, tuo solo digito, non a-
tramento inscribatur: ut simus epistola
tua, quæ per Spiritum sanctum cordi in-
sculpta sit.

Cor tem- plum Dei, Postremò, quia etiam in nobis habitare dignaris, vt pollicitus es, & cor nostrum ergo sit templum tuum efficis, satis appareat, quantum purum. quod templum

Exod. 30. ptum est, vel pedem esse custodiēdum, quo
in materiale templum tuum ingredimur,
ne quid contaminatum , aut immundum
in illud ingrediatur. Et , si Moyses calce-
Exod. 3. menta deponere iubetur , id est, in uolucri
carnalium cogitationum; quanta tandem
puritate nitere debet spirituale templum

¶ Cor. 6. tuum, de quo Apostolus tuus. Vos enim estis templum Dei vini, sicut dicit Deus: quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos: & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. Praestet hoc misericordia tua optantibus, poscentibus, & efflagitantibus, ut praestitisti famulæ tuæ Cæciliæ, quæ perpetuò modulantibus organis decantabat. Fiat cor meum, & corpus meum immaculatum. A te enim petitur, in te queritur, apud te pulsatur: qui dimittis, quæ conscientia metuit, & adjecis, quod oratio non præsumit: qui es super omnia Deus benedictus in secula. Amen.

Capitolo